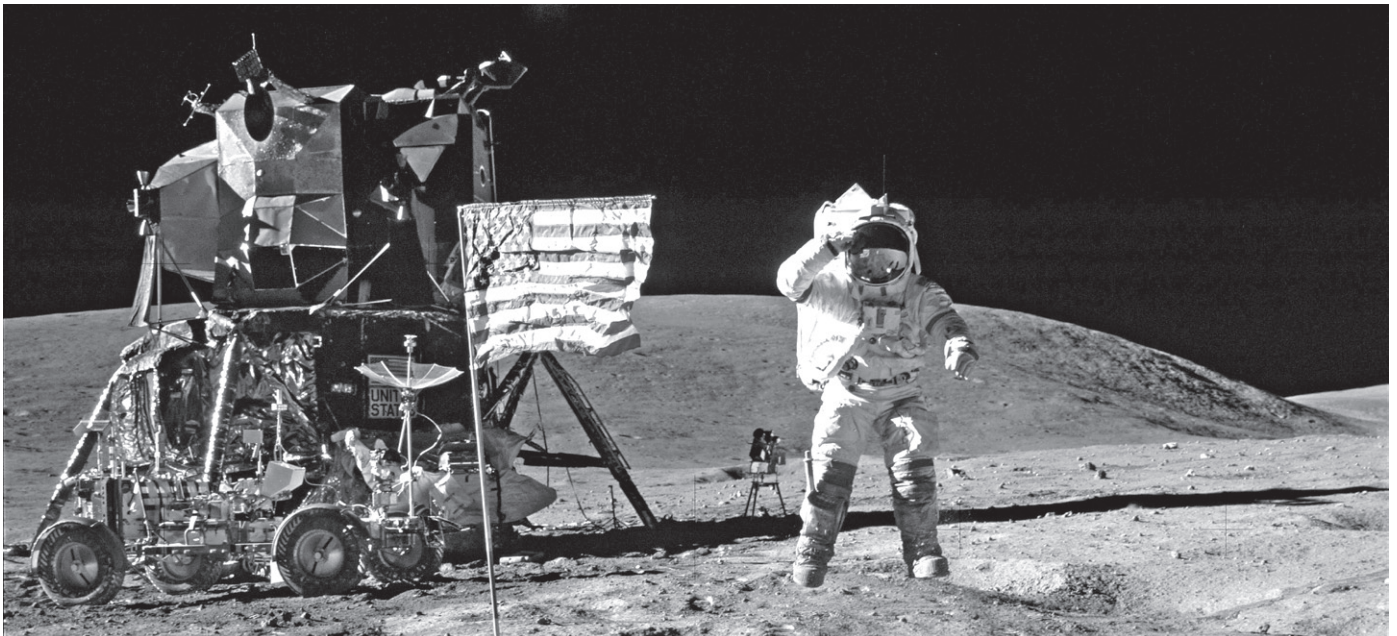

Suținătorii teoriei conspirației spun că guvernul american a vrut să-și dovedească supremația în fața URSS prin această manevră, care a și distras atenția populației de la războiul din Vietnam. Regizorul și producătorul de film Bart Sibrel (autorul peliculei „Un lucru ciudat s-a întâmplat pe drumul spre Lună”) a declarat că „sovieticii nu aveau până la sfârșitul anului 1972 capacitatea de a urmări navele spațiale americane care părăseau orbita Pământului, iar cum au avut această tehnologie, brusc ultimele

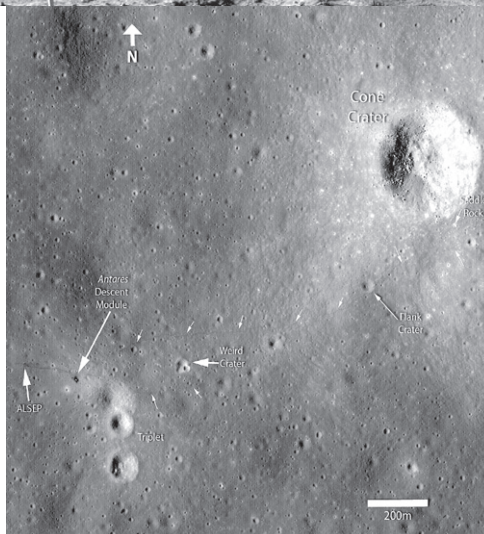
Ceea ce stârnește însă cea mai mare uimire este incapacitatea NASA de a răspunde convingător la întrebarea: „De ce nu a mai ajuns omul pe Lună?” Au fost invocate restrângerile bugetare, apoi faptul că mai ieftin ieșim dacă trimitem în spațiu roboți, ca și pe Marte. Dar teoriile conspirației spun că adevăratul motiv ar fi altul: Luna ar fi locuită de extraterestri, care ar fi avertizat pământeni să nu mai calce pe acolo. În sprijinul acestei idei se aduce o pretinsă înregistrare a

să se fi voalat”. Pe lângă lesne contestabila înregistrare, în sprijinul uluitoarei teorii sunt aduse raportările constante ale astronomilor, încă din secolul al XVI-lea și până în anii '70, privind anomaliile luminoase de pe suprafața lunară. De asemenea, pe Lună au fost fotografiate de diverși sateliți structuri ce par a fi artificiale: un „pod lung de 20 de kilometri” în craterul lunar „Mare Crisium”, o structură verticală ciudată, numită „Ciobul”, sau așa-zisul „Turn”, înalt de circa 8 km.

trei misiuni Apollo au fost anulate”. Sibrel i-a aruncat în față astronautului Buzz Aldrin aceste convingeri, acuzându-l totodată că ar fi un mincinos. Pocnit prompt de astronautul insultat, Sibrel a depus plângere, dar judecătorul a decis că Aldrin a reacționat în legitimă apărare.

Cum era și firesc, tabăra acuzată că a înscenat aselenizarea a ripostat. Argumentul principal: e imposibil să crezi că cei peste 400.000 de oameni implicați în proiectul Apollo vreme de aproape zece ani ar fi putut să păstreze un asemenea secret. La rândul său, NASA a dat publicității, pe 3 septembrie 2009, fotografii de la locul de aselenizare a uneia din misiunile sale. Firește, și veridicitatea acestor imagini a fost pusă la îndoială, pe motiv că...au fost făcute de NASA! O altă dovadă concretă a ajungerii oamenilor pe Lună o constituie cele 382 kilograme de roci lunare adunate în timpul misiunilor Apollo 11, 12, 14, 15, 16 și 17. Analizele dovedesc la unison că aceste roci provin de pe satelitul Pământului, având cu totul alte caracteristici geochimice și o vechime mult mai mare decât „suratele” pământene. Nici asta nu i-a convins pe contestatarii aselenizării, aceștia susținând că fragmentele de roci au fost găsite chiar pe Terra, fiind căzute din cer, de-a lungul timpului.

convorbirii dintre Armstrong-Aldrin și centrul de dirijare a zborurilor spațiale din Houston, în vara lui 1969, înregistrare făcută de niște... radioamatori, în care astronautii ar exclama, la capătul plimbării pe Lună: „Ce a fost asta? Dumnezeuule, ce a fost? Sunt enorme! Pur și simplu enorme!” La insistențele celor de acasă, unul dintre astronauti ar fi adăugat: „Sunt pe cale să vă spun că aici există alte nave spațiale. Se află una alături de alta, în șir, pe latura cea mai îndepărtată a craterului(...) Avem trei cadre cu OZN-urile în cauză, sau cum vreți să le numiți... Este posibil ca filmul

Analizând imaginile provenite de la Observatorul spațial chinez Chang'e-2, specialistul în inginerie nucleară, William L. Brian al II-lea, autor al cărții „Moongate: descoperirile secrete ale programului spațial al SUA”, lansată în 1982, s-a declarat convins că NASA ascunde premeditat existența „lunaticilor”. El și-a construit teoria pe baza unui calcul: dacă gravitația Lunii este de șase ori mai mică decât cea a Pământului, cum susține NASA, astronautii ajunși acolo nu puteau face salturi mai mari de 35 centimetri. Or, în opinia sa, câmpul gravitațional selenar are, în realitate, 64% din forța celui terestru, ceea ce ar implica și existența unei atmosfere, care ar permite prezența vieții, poate chiar evoluate. Autorul crede că Luna nu e deloc un teritoriu arid, ci un ținut plăcut, cu un „cer de culoarea sofranului”, cu vegetație, lacuri și râuri, iar pământeni ajunși acolo au fost monitorizați îndeaproape de entități extraterestre.

Misterul ar putea fi dezlegat în viitorul apropiat. Dacă NASA nu are în plan să mai trimită astronauti pe Lună, companii private, precum Space Adventures și Excalibur Armaz, pregătesc voiaje „turistice” în jurul satelitelui natural al Terrei, costul unei călătorii fiind de 150 milioane de dolari.

Mădălina Firănescu